

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«ЛЬВІВСЬКА ЕКОНОМІЧНА ФУНДАЦІЯ»

ОБЩЕСТВЕННАЯ ОРГАНИЗАЦИЯ
«ЛЬВОВСКАЯ ЭКОНОМИЧЕСКАЯ ФУНДАЦИЯ»

**МЕНЕДЖМЕНТ, ПІДПРИЄМНИЦТВО
ТА ЦИФРОВІ ІННОВАЦІЇ:
АНАЛІЗ ТЕНДЕНЦІЙ
ТА НАУКОВО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК**

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції
(Львів, 30 березня 2019 року)

**МЕНЕДЖМЕНТ, ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВО
И ЦИФРОВЫЕ ИННОВАЦИИ:
АНАЛИЗ ТЕНДЕНЦИЙ
И НАУЧНО-ЭКОНОМИЧЕСКОЕ РАЗВИТИЕ**

Материалы
Международной научно-практической конференции
(Львов, 30 марта 2019 года)

Львів
2019

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

Кім О.О.

ТИПОЛОГІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОВЕДІНКИ ІНДИВІДІВ У ПРОЦЕСАХ
ВИРОБНИЦТВА, РОЗПОДІЛУ, ОБМІНУ ТА СПОЖИВАННЯ..... 6

Подворна Н.О.

СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНСЬКОЇ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ 9

СЕКЦІЯ 2. СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Прокопчук О.А., Горбачова І.В.

УКРАЇНА У ГЛОБАЛЬНОМУ ЕКОНОМІЧНОМУ СЕРЕДОВИЩІ 11

Солодка С.Є.

ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА ЯК КОНЦЕПЦІЯ РОЗВИТКУ
ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА 14

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Бусарєв Д.В.

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА СКЛАДНОЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ:
ТЕОРЕТИЧНЕ ПІДґРУНТЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 17

Дробот С.А.

ІДЕНТИФІКАЦІЯ ТИПУ ТА РІВНЯ РОЗВИТКУ
АТОМНО-ПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ 19

Єремєєва А.М.

ОЦІНКА СУЧАСНОГО СТАНУ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ
В ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ..... 21

Любченко В.С., Скорик М.О.

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ АГРАРНОГО СЕКТОРУ
ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ 25

СЕКЦІЯ 4. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Баган Н.В.

ВПЛИВ РИЗИКІВ НА ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСІВ
АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ 28

Вовк М.О.

ZERO-BASE-BUDGETING В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ
ВИРОБНИЧИХ ПОТУЖНОСТЕЙ ПІДПРИЄМСТВА 29

Злотенко О.Б.

НЕБЕЗПЕКИ, РИЗИКИ І ЗАГРОЗИ В ПРОЦЕСІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ 32

Логвин А.В., Лищенко М.О.

ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ В ГАЛУЗІ
РОСЛИННИЦТВА НА ПІДПРИЄМСТВІ 35

Лопушинська О.В.

ТЕОРЕТИЧНІ І МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ
РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯМ ПІДПРИЄМСТВА 38

СЕКЦІЯ 4. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Баган Н.В.

*аспірант кафедри економіки підприємства
Полтавської державної аграрної академії
м. Полтава, Україна*

ВПЛИВ РИЗИКІВ НА ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСІВ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Важливу роль у розвитку економіки України відіграють підприємства аграрного сектору, які варто розглядати як один із вагомих чинників формування й розвитку конкурентоспроможності економіки, підтримки внутрішнього ринку, як важливе джерело формування бюджету різних рівнів. Ця галузь безпосередньо залежить від природно-кліматичних умов, стихійних лих, у результаті яких підприємства аграрного сектору постійно перебувають під впливом різноманітних ризиків. Найбільш вагомими вважаються виробничі ризики, пов'язані із дотриманням технології виробництва, а також техногенні, антропогенні, радіаційні, інформаційні та інші [1].

Ефективне управління виробництвом передбачає ґрунтовну оцінку ризиків, визначення їх наслідків та нейтралізацію загроз. Слід зазначити, що повне уникнення ризиків неможливе, вони наявні через об'єктивні фактори, наприклад, відсутність повної інформації та неможливість точного прогнозу щодо багатьох параметрів функціонування підприємства.

У процесі діяльності аграрного підприємства зосереджено багато відмінних особливостей, однією з яких є вид сільськогосподарської галузі як економіко-біологічної системи, яка характеризується додатковими джерелами ризиків. В першу чергу, це біологічна природа використовуваних ресурсів і вплив природно-кліматичних умов на результати виробництва.

Біологічна природа ресурсів обумовлює сезонність виробництва, схильність тварин і рослин до захворювань, пошкодження шкідниками, істотний розрив між часом вкладення ресурсів і отриманням віддачі від нього. На протязі великого часового проміжку значно знижується точність прогнозування, зростає кількість і посилюється вплив непередбачених чинників, що викликають відхилення від намічених показників [2].

У сільському господарстві спостерігається досить багато специфічних зовнішніх ризикоутворюючих чинників. Розташування багатьох сільськогосподарських підприємств, локалізація їх в межах одного-двох сільських населених пунктів, обмежує можливості залучення робочої сили, що накладає обмеження на розширення виробництва і розвиток окремих галузей. З тієї ж

причини низька конкуренція на ринку праці в сільській місцевості негативно позначається на якості робочої сили. Крім того, ризик наявності та якості трудових ресурсів пов'язаний з об'єктивно наявним відтоком населення з сільської місцевості в привабливіші міські умови.

Всі основні операції в сільському господарстві здійснюються на відкритому повітрі, незахищеність працівників від погодних умов в багато разів збільшує вірогідність захворювань в порівнянні з іншими галузями національної економіки, що призводить до значних втрат робочого часу. Втратам робочого часу сприяє й сезонність робіт, особливо в рослинництві, коли нераціональна організація використання робочої сили веде до нерівномірного використання трудового потенціалу протягом року.

У результаті проведеного дослідження ризиків аграрних підприємств було визначено, що доцільним є розробка інструментів управління ризиками аграрних підприємств, що враховує їх спеціалізацію, специфіку господарської діяльності та конкурентне середовище. Враховуючи те, що в сучасних умовах підприємства працюють в умовах часткової визначеності, діагностика та управління ризиками потребує розроблення стандартів, які б спирались на міжнародний досвід та національну практику.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Стрельченко О. В. Аналіз економічних ризиків аграрних підприємств та управління ними / О. В. Стрельченко // Агросвіт. – 2019. – № 1. – С. 40–46.
2. Навроцький С. Систематизація ризиків сільськогосподарських підприємств [Електронний ресурс] / С. Навроцький // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2008. – Режим доступу до ресурсу: http://papers.univ.kiev.ua/1/ekonomika/articles/navrotsky-s-systematization-of-risksof-agricultural-enterprises_14272.pdf.

Вовк М.О.

*аспірант кафедри менеджменту
Полтавської державної аграрної академії
м. Полтава, Україна*

ZERO-BASE-BUDGETING В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ ВИРОБНИЧИХ ПОТУЖНОСТЕЙ ПІДПРИЄМСТВА

Орієнтація виробництва товарів і послуг на індивідуальні запити споживачів, постійне технологічне вдосконалення, жорстка міжнародна конкуренція призводять до того, що для підтримки ефективної роботи підприємств їх технологічні бізнес-процеси вимагають оптимізації, безперервного вдосконалення і зміни. У сучасних умовах недостатньо дієвих інструментів та методів управління, що дають можливість визначити «вузькі